

Prima instanță: D.Fujenco
Instanța de apel: G.Vavrin, I.Dănăilă, T.Dimitriadi

dosarul nr.2ra-2693/14

Î N C H E I E R E

10 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Nicolae Clima
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Vladimir Hioară,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Hioară împotriva Întreprinderii Individuale Milcov Gheorghi, Oleg Milcov, Prim-ministrul Republicii Moldova și Agenției pentru protecția drepturilor consumatorului cu privire la încasarea sumei, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 15 aprilie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Vladimir Hioară și a fost menținută hotărârea judecătoreii Cahul din 5 noiembrie 2013, prin care acțiunea a fost admisă parțial

c o n s t a t ă

La 20 iunie 2013, Vladimir Hioară a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI Milcov Gheorghi, Oleg Milcov, Prim-ministrul Republicii Moldova și Agenției pentru protecția drepturilor consumatorului cu privire la încasarea sumei, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 22 mai 2011 a cumpărat de la pârâtul, ÎI Milcov Gheorghi, o pompă de apă de model Ruceiok-1, fabricat în Republica Belarus, pentru care a achitat 450 lei, cu termen de garanție de 30 zile.

Indică reclamantul că el, a utilizat pompa cu litigiu în perioada 2 iulie 2011 până la 15 iulie 2011, ziua în care pompa s-a defectat.

Ulterior, la 19 iulie 2011 s-a adresat la administrația pârâtului, pentru a

cere sa-i fie reparată sau înlocuită pompa, pe care a cumpărat-o reclamantul, însă pârâtul i-a refuzat, indicând că, i-a expirat termenul de garanție prevăzut.

La 19 iulie 2011 reclamantul a mai cumpărat o pompă de același model, la prețul de 440 lei, de la pârâtul, Oleg Milcov, cu același termen de garanție, dar care la 5 august 2011 la fel s-a defectat.

Reclamantul s-a adresat la pârâtul Oleg Milcov cu rugămintea de a i se înlocui pompa procurată, care avea și termen de garanție, la ce ultimul a luat pompa cu litigiu pentru a o înlocui, dar nu a mai întors-o.

Ulterior, la 20 martie 2012, reclamantul Vladimir Hioară, s-a adresat la Agenția pentru protecția drepturilor consumatorului, în legătură cu ce la 6 aprilie 2012 a primit răspuns, precum că, reieșind din prevederile legislației în vigoare, termenul de garanție a pompei este de 12 luni și nu de 30 de zile, indicându-se că reclamantul ar fi fost dus în eroare de către pârâți.

Astfel, cere reclamantul încasarea sumei datorate din contul pârâților în mărime de 890 lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 3 000 lei.

Ulterior, reclamantul Vladimir Hioară și-a modificat cerințele, cerând încasarea din contul Prim-ministrului Republicii Moldova în beneficiul lui cu titlu de prejudiciu moral suma în mărime de 10 000 lei și din contul Agenției pentru protecția drepturilor consumatorului în beneficiul lui cu titlu de prejudiciu moral suma în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărârea judecătoreiei Cahul din 5 noiembrie 2013 acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat din contul lui Oleg Milcov în beneficiul lui Vladimir Hioară suma de 440 lei în calitate de contravaloare a pompei Ruceiok-1, paguba morală 200 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 880 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 15 aprilie 2014 a fost respins apelul declarat de către Vladimir Hioară și a fost menținută hotărârea judecătoreiei Cahul din 5 noiembrie 2013.

La 17 iunie 2014, Vladimir Hioară, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural.

A mai invocat recurentul, că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost pronunțate, nefiind elucidate pe deplin toate circumstanțele pricinii civile în cauză, iar în cadrul procesului de judecată au fost puse întrebări despre existența probelor care în dosar se regăsesc, ca rezultat acestea, nefiind examinate în ansamblul și interconexiunea lor.

Astfel consideră recurentul că instanța de apel și prima instanță nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către recurentul Vladimir Hioară, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu ar fi invocat nici un temei care ar fi indicat la ilegalitatea deciziei instanței de apel, dar ar fi formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurentul Vladimir Hioară ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul recurentului Vladimir Hioară se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Nicolae Clima

Ion Druță